

поділити на чотири основні етапи. Кожен етап по своєму унікальний і «приніс» багато вкладень у розвиток українського туризму.

Список використаних джерел:

1. Розвиток внутрішнього туризму в Україні як об'єкта управління. Режим доступу: <https://cyberleninka.ru/article/n/rozvitok-vnutrishnogo-turizmu-v-ukrayini-yak-ob-ekta-upravlinnya> - Станом на 18.02.2023. – Назва з екрану
2. Розвиток туризму України. Режим доступу: https://pidru4niki.com/1806020343752/turizm/rozvitok_turizmu_ukrayini - Станом на 18.02.2023. – Назва з екрану

Федько Р. М., здобувач освіти,
науковий керівник: **Сєдих К. В.**, к.т.н.,
ВСП «Харківський торговельно-економічний фаховий коледж
Державного торговельно-економічного університету»

ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК ГОТЕЛЬНО-РЕСТОРАННОЇ СПРАВИ

Мета – полягає в обґрунтуванні ролі інновацій у розвитку готельно-ресторанного бізнесу.

Індустрія туризму – сукупність різних суб'єктів туристичної діяльності (готелі, туристичні комплекси, кемпінги, мотелі, пансіонати, підприємства ресторанного господарства, транспорту, заклади культури, спорту), які забезпечують прийом, обслуговування та перевезення туристів.

Інновації досліджували українські та зарубіжні вчені, зокрема питання готельно-ресторанного бізнесу, проте в їх працях не було проведено паралель між розвитком готельно-ресторанного сектору та впровадженням інновацій.

Інноваційний процес готельно-ресторанних підприємств можна розглядати як комплекс послідовних дій, унаслідок яких новація розвивається від ідеї до конкретного продукту та поширюється під час практичного використання.

Перебіг інноваційного процесу в готельно-ресторанному бізнесі, як у будь-якому іншому, визначається складною взаємодією багатьох чинників. Успіх у цьому випадку залежить від управлінського механізму, який об'єднує в єдиний потік витоків ідеї, їх розроблення, впровадження, реалізацію, поширення та споживання.

На розвиток інноваційного процесу в готельно-ресторанному бізнесі впливають:

1. Стан зовнішнього середовища, в якому він відбувається (тип ринку, характер конкурентної боротьби, практика державного регулювання, рівень освіти тощо).
2. Стан внутрішнього середовища окремих організаційних і господарських систем (фінансові та матеріально-технічні ресурси, застосування технологій, зв'язки з зовнішнім середовищем тощо).

3. Специфіка самого інноваційного процесу в готельному та ресторанному середовищі.

Ефективність інноваційного процесу в готельно-ресторанному господарстві визначається лише після впровадження інновації, коли з'ясовують, якою мірою вона задовольняє потреби споживчого ринку. Важливе значення при цьому має інструмент моделювання. Модель інноваційного процесу дає змогу виділити в інноваційній діяльності

окремі складові, відкриваючи тим самим можливість наскрізного планування інновації за стадіями, з урахуванням кон'юнктурних змін.

На відміну від науково-технічного прогресу, інноваційний процес у готельно-ресторанному секторі не завершується тільки впровадженням новації, а має неперервний характер, оскільки з поширенням (дифузією) інновація вдосконалюється, стає ефективнішою, набуває нових споживчих якостей.

Висновки: отже, для розвитку готельно-ресторанного бізнесу інновації мають велике значення, оскільки саме пропозиція інноваційних продуктів і послуг є запорукою вдалого бізнесу в цій сфері. Це відкриває для неї нові можливості застосування, нові ринки, а відповідно, і нових споживачів, які сприймають цей продукт, технологію або послугу як нові саме для себе.

Список використаних джерел:

1. Біла С.О. Стратегічні пріоритети розвитку туристичних послуг в Україні та перспективи підвищення їх конкурентоспроможності на світовому ринку. *Стратегія розвитку України*. 2016, 1:17–23.
2. Бобирева О. В. Економічна природа та сутність рекреаційної діяльності. *Культура народів Причорномор'я*. 2004, 55, Т. 3:75–78.

Руденко І. В., к.е.н., доцент,
ВСП «Харківський торговельно-економічний фаховий коледж
Державного торговельно-економічного університету»

ЩОДО ПОДОЛАННЯ ЕКОЛОГІЧНИХ ПРОБЛЕМ УКРАЇНИ В УМОВАХ ВІЙНИ

В умовах нестабільного сучасного стану економіки в Україні відбувається загострення еколого-економічних проблем. Це зумовлено існуванням значної кількості енерго-ресурсоемних виробництв, які є найбільшими забруднювачами довкілля. Крім того, має місце недостатній рівень технологічного оновлення виробництва, низький ступінь переробки промислових і побутових відходів, а також економії первинної сировини.

Особливо погіршення *проблем навколишнього середовища стало відчутне під час війни*. «Згідно інформації від Міністерства охорони довкілля, 20% всіх природоохоронних територій України уражено війною, майже мільйон гектарів заповідних площ потерпають від війни, 812 заповідних територій у небезпеці... Йдеться і про хімічне забруднення ґрунтів та вод, руйнування екосистем і зменшення біорізноманіття» [1].

Внаслідок ударів по складах паливно-мастильних матеріалів згорає багато нафтопродуктів, що забруднює повітряний простір України небезпечними речовинами.

Ще одна суттєва проблема – це заміновані території, які потребують розмінування. «У Мінекології зазначають, що розриви мін призводять до забруднення ґрунтів важкими металами – свинцем, стронцієм, титаном, кадмієм, нікелем» [2].

Тож виникає об'єктивна необхідність звернути увагу на екологічні проблеми в країні та можливі напрями їх подолання. Це формуватиме позитивний імідж держави та створюватиме сприятливе соціо-еколого-економічне середовище для майбутніх поколінь.

До основних напрямів усунення екологічних загроз з метою забезпечення сталого розвитку в Україні можна віднести: пошук альтернативних джерел енергоресурсів; застосування ресурсозберігаючих, екологічно чистих технологій; стимулювання з боку держави розвитку екологічного підприємництва; забезпечення економічної відповідальності за нанесення шкоди екосистемі; створення комплексної системи екологічного виховання населення тощо.

Проте на сьогоднішній день маємо слабку реалізацію мотиваційної функції економічних інструментів до впровадження екологізації виробництва. Обсяги надходжень від екологічних платежів не забезпечують покриття витрат на природоохоронні заходи. Спостерігається недостатня можливість практичного застосування економічних механізмів через незадовільний стан технічної бази тощо. Тому задля подолання екологічних проблем в Україні слід звернути увагу на більш ефективне використання економічних інструментів, які